

מ"ת 24973/08/15 - מדינת ישראל נגד מוצטפא תואם

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 24973-08-15 מדינת ישראל נ' תואם
תיק חיצוני: 258983/15

בפני כבוד השופט הבכיר, צבי סגל
המבקשת
נגד
המשיב
מוצטפא תואם
באמצעות עו"ד אוסמה חלבי
מדינת ישראל באמצעות עו"ד ראופה קאסם

החלטה

1. לפניי בקשה שהוגשה היום להורות על מעצרו של המשיב מחדש עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 19.7.15 הוגש כתב אישום בת"פ 38046-07-15 כנגד הנאשם עיסא ג'באר (להלן: "**האחר**").

3. ביום 12.8.15 הגישה המבקשת בקשת לתיקון כתב האישום (ללא צירוף עותק מכתב האישום המתוקן) בגדרה ביקשה לצרף את המשיב כנאשם 2 לכתב האישום, שכן זהותו התבררה אך בשלב מאוחר יותר של החקירה. בית המשפט נעתר לבקשה, בכפוף לכך שלא תוגש התנגדות - שבפועל לא הוגשה - והורה על הגשת כתב האישום המתוקן עד ליום 18.8.15 (החלטת כב' השופט ד' מינץ בת"פ 38046-07-15 מיום 12.8.15).

4. כתב האישום מייחס למשיב עבירות חמורות של שוד בחבורה תוך שימוש באלימות, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וכן שהייה בלתי חוקית בישראל.

5. בד בבד עם הגשת הבקשה לתיקון כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בצירוף כתב האישום המתוקן. ביום 20.8.15, לאחר שב"כ המשיב הודיע על הסכמתו למעצר, הורה בית המשפט על מעצרו עד לתום ההליכים (החלטת כב' השופטת ע' כהן במ"ת 24973-08-15 מיום 20.8.15).

6. בפועל, לא מילאה המבקשת אחר הוראת בית המשפט וכתב האישום המתוקן לא הוגש בתיק העיקרי (ת"פ 38046-10-15), אלא צורף לבקשת המעצר בלבד.
7. אתמול, 7.10.15, התקיים דיון בתיק העיקרי בפני כב' השופט הבכיר א' כהן. המשיב לא הובא לדיון. ב"כ המשיב, שהתייצב לדיון, טען כי בשל העובדה שטרם התבצעה הקראה בעניינו של המשיב, כמצוות סעיף 143 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, לא נפתח משפטו ועל כן יש לשחררו בהתאם לסעיף 60 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996. כב' השופט הבכיר א' כהן הורה על **"קיום דיון בעניין שחרורו של המשיב בפני השופט התורן ביום 8.10.15 שעה 12:00"**, ובהיותי שופט תורן הועבר התיק לטיפול.
8. היום (8.10.15) בשעה 11:40 (כך על פי הרישום במערכת "נט המשפט") הגישה המבקשת את בקשתה לעצור את המשיב עד תום ההליכים, זו המונחת לפתחי.
9. להשלמת התמונה יצוין, כי בטרם החל הדיון בבקשת המעצר בתיק נפרד, התבצעה על ידי הקראת כתב האישום למשיב (ראו פרוטוקול מהיום, 8.10.15 בת"פ 38046-10-15). כמו כן, כבר בתחילת הדיון, כמצוות המחוקק בסעיף 60 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), משהסתבר לי כי המשיב הובא כעצור על ידי שב"ס, הוריתי על שחרורו לאלתר (עמ' 6 לפרוטוקול הדיון) והדיון בבקשת המעצר התקיים כאשר המשיב משוחרר.

הבקשה שלפניי וטענות הצדדים

10. בפתח דבריה ציינה ב"כ המבקשת, כי בשל טעות שקרתה במשרדי המבקשת לא התבצע מעקב כראוי על התיק ולכן לא התבקש מצידה לקיים את דיון ההקראה במועד. ב"כ המבקשת הוסיפה כי המבקשת מודה ב"תקלה" ולוקחת עליה אחריות אך עומדת על בקשתה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים מחדש, משהתקיימה הקראה והפגם תוקן באופן חלקי.
- לטענת ב"כ המבקשת, התכלית המהותית של החובה לקיים הקראה תוך 30 ימים היא לוודא שנאשם לא יישב לשווא במעצר מבלי שידע מה מייחסים לו ומדוע הוא נמצא בבית האסורים. במקרה דנא, המשיב מיוצג ובא כוחו הסכים בזמנו למעצרו עד תום ההליכים לאחר שעין בחומר החקירה וצילם אותו. הלכך, לעמדת המבקשת המשיב ידע במה הוא מואשם, כך שתכלית החוק אכן קוימה.

עוד טענה ב"כ המבקשת, כי יש לנקוט מלאכת איזון בין הפגם שנפל במקרה דנא לבין המסוכנות הנשקפת מהמשיב לכלל הציבור. לטענת המבקשת, המשיב מואשם בעבירת אלימות חמורה שעילת המסוכנות הנשקפת ממנה היא ברורה. לכך מתווספת עילת מעצר שנוגעת לחשש הימלטות מהדין, שכן המשיב הינו תושב שטחים. עוד ציינה ב"כ המבקשת, כי למשיב עבר פלילי בעבירות התפרצות וגניבה בגין נשפט ל-9 חודשי מאסר בפועל.

משכך, סבורה ב"כ המבקשת כי לא ניתן לאיין את מסוכנות המשיב וביקשה לעצור אותו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

11. ב"כ המשיב טען, כי יש לדחות את בקשת המבקשת ולמצער להורות על שחרורו של המשיב ממעצר בתנאים מגבילים. לטענת ב"כ המשיב, היה על המבקשת לפנות לשירות בתי הסוהר ולהורות על שחרורו של המשיב בטרם הגישה בקשה חדשה למעצרו. משלא נעשה כן, לעמדתו נוצר פגם נוסף על אי קיום ההקראה במועד, הוא הפגם של הגשת בקשת מעצר חדשה בלתי חוקית.

עוד טען ב"כ המשיב, כי יש בעצם העובדה שהמשיב שהה 26 ימים במעצר בלתי חוקי כדי להוות נסיבה כבדת משקל, אשר יש בה כדי להוביל לשחרורו. לעמדת ב"כ המשיב, בקשת המעצר החדשה חוסה בצל המעצר הבלתי חוקי, ולכן יש להורות על שחרורו.

דין והכרעה

12. ראש לכל אציין, כי הבקשה שהגישה המבקשת לבית המשפט לוקה בחסר משמעותי. ניכר כי הבקשה הוגשה בנוסח הפורמאלי של בקשת מעצר עד תום ההליכים, בהוספת אך משפט תמציתי אחד לפיו: **"בשל תקלה טרם נפתח משפטו של המשיב"**. המבקשת לא הסבירה במסגרת בקשתה בכתב הכיצד מבקשת היא לעצור את המשיב עד לתום ההליכים שעה שהוא כבר עצור, כאמור, מיום 20.8.15; המבקשת לא פירטה בבקשה בכתב מהי מהות ה"תקלה", כך להגדרתה, אשר הובילה לעיכוב כה ממושך בפתיחת משפטו של המשיב; המבקשת אף לא ביקשה במסגרת בקשתה לקיים תחילה הקראה כנדרש על פי הדין, אלא סברה שאין בכך דחיפות; המבקשת כלל לא התייחסה בבקשתה לעובדה כי המשיב שוהה במעצר בלתי חוקי מזה 26 ימים (!); ולבסוף, המבקשת לא הבהירה מדוע לא דאגה מיד עם גילוי ה"תקלה" להודיע לרשויות שב"ס כי יש לשחרר המשיב לאלתר.

13. אין מחלוקת על כך שבית המשפט מוסמך להורות על מעצרו מחדש של המשיב. אין גם מחלוקת על כך שקיימות כנגד המשיב ראיות לכאורה ועילת מעצר. יחד עם זאת, נשאלה השאלה האם יש בעובדה שההקראה לא התבצעה במועד ולכן שהה המשיב במעצר בלתי חוקי 26 ימים כדי לשנות את נקודת האיזון, כך שיש לדחות

את בקשת המבקשת או להורות על שחרורו בתנאים מגבילים.

14. סבורני, כי ה"תקלה", כפי שכינתה זאת המבקשת, שהתרחשה בענייננו והובילה למעצרו הבלתי חוקי של המשיב, מהווה פגם חמור ומשמעותי ביותר ואין המדובר בתקלה טכנית גרידא. משכך, אין בהקראה המאוחרת שבוצעה על ידי היום ביוזמתי ומבלי שנתבקשתי לעשות כן, לבדה, כדי לרפא באופן מלא את הפגם שנוצר בדיעבד (ראו להשוואה: בש"פ 9997/07 אוטרתומרגיאורגדזה נ' מדינת ישראל (10.12.2007)). אף אינני מקבל את הטענה כי אין כל דחיפות בקיום ההקראה, שכן במצב הדברים הקיים מתחייבת הקראה בטרם תידון בקשת מעצר חדשה. היה מקום גם לצפות מהמבקשת, שברגע בו נודע לה דבר התקלה, היא תודיע, ביוזמתה, לשב"ס כי יש לשחרר המשיב ממעצרו ולזמנו לדיון שייקבע, כשהוא משוחרר, ולא להמתין עד להחלטת בית המשפט בנידון. זו הוראת המחוקק ויש לנהוג אפוא על פיה.

15. יחד עם זאת, הנני סבור כי ניתן לייחס רשלנות תורמת לפגם שנוצר אף לבא כוחו המלומד של המשיב, שכן אף הוא כמי שהסכים למעצר המשיב וידע אפוא מהו המועד המדויק של חלוף 30 הימים לצורך הקראת כתב האישום, לא הפנה את תשומת לבו של בית המשפט או של המבקשת לעובדה שטרם בוצעה הקראה כנדרש, ואף לא פעל במשך כל התקופה העודפת לשחרורו של המשיב לאלתר.

16. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ושקלתי דבריהם בכובד ראש הגעתי לכלל מסקנה, כי נקודת האיזון השתנתה באופן המצריך את שקילת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. שהייתו של המשיב במעצר בלתי חוקי למשך זמן ניכר של 26 ימים מהווה פגם חמור היורד לשורשו של עניין שלא ניתן להתעלם ממנו וכי יש לייחס לו משקל נכבד.

17. בד בבד עם דברים אלו, מחויב אני להתחשב בכך שכתב האישום מייחס למשיב ביצוע עבירות חמורות של שוד בחבורה תוך שימוש באלימות וגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. כמו כן, למשיב עבר פלילי בעבירות התפרצות וגניבה, בגין ריצה מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים.

18. בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד למתן החלטה אחרת, וכך אני מורה. לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו, תיבחן גם אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

19. שירות המבחן למבוגרים יגיש תסקיר מעצר לא יאוחר מיום 22.10.15. המשך הדיון נקבע בזאת ליום 26.10.15 שעה 13:00.

העתק החלטה זו יישלח לפרקליטת מחוז ירושלים, לסנגור המחוזי, לנשיא בית המשפט כב' השופט ד' חשין
ולמזכירה הראשית, הגב' סבן.

ניתנה היום, כ"ה תשרי
תשע"ו, 08 אוקטובר
2015, במעמד הנוכחים.

צבי סגל, שופט בכיר